

M. J. SALTÝKOV.

STARÉ ČASY.

První vypravování pisarova.

Za těch starých časů — vypravoval pisar — byl mezi námi úředník poměr veskrze přátelský.

A vidíte, jak se to vše jednoduše dělalo! Žádného trápení a vynechání tu nebylo, vždyť jednoduše přijdeme a svoláme shromáždění.

Ech, hoši, ale co bude a en-rem-baťušku? Vždyť on každý potřebuje? Kdybyste měli aspoň soustrast s námi, svými představenými!

A neustále tak vlnivým slovem bez políček a tahání za vlasy. — Já, to víte, úplatku neberu, však vám znám, jakého mám okružního.

Však jsme měli ještě jiný fortel — totiž všeobecnou prohlídku. — Takové věci jsme si sehnali na léto, pro dobu žní.

Medle, jaký pak je ten Trifon Sidorov! Taškár! — Taškár, baťuško, darmo mluvit — taškár.

Medle, jaký pak je ten Trifon Sidorov! Taškár! — Taškár, baťuško, darmo mluvit — taškár.

Tak muži mluví už veselěji: vědí, že budou jistě hned propuštěni.

Návodem a strůjcem toho všeho byl náš úřední lékař. Byl to, věřte mi, opravdu neobyčejný člověk, ke všemu měl hrozný vtip!

Ríkával: "Mně už jako malému dítěti kojná vodky dávala na břicho, abych nekřičel, když mně pak bylo sedm let, tu otec už mně dával denně po skleničce."

Takový to byl mazaný chlap a naučil nás všemu. "Mou zásadou je, bratři, nedělat zadarmo nic a kdyby to bylo světejši, než Boží Hod, aspoň desetkrát, jen ustupnout, ale jen si ruky nekazit!"

Ale Grišucha (soudní svědek) má před nebožtíkem hrozný strach, netroufá si ani přiblížit se k němu na pět loket.

Byl to však přece bohobojný člověk: zabil-li, neb usmrtil-li kdo koho, toho neptává.

Měli jsme však také takovýto způsob: zavádíme vyšetřování tak, na pět pro krádež, odřeme pachatele a pustíme na svobodu.

Medle, jaký pak je ten Trifon Sidorov! Taškár! — Taškár, baťuško, darmo mluvit — taškár.

V našem újezdě žil kupříkladu, byl to milionář, továrnu měl náramnou, vedl obchod veliký. Ale dělej co dělej, užítka neměli jsme z něho prázdniého a nejen to, má se tak na pozoru, až hrůza!

A co myslíte? Jedeme kdysi s Ivanem Petrovičem k místnímu ohledání. Byla nalezena mrtvola nedaleko továrny. Jedeme tedy podle továrny a mluvíme spolu, že jako toho taškáře není možná nijak polapit.

"Máš-li pak, Ivane Petroviči, dobrý rozum? Dvě tisícovky!"

"Jen dělej, co ti říkám." A jen zahvízdal svou oblibenou: "Při cestě stála," ježto pak byl měkkého srdce a nemohl se při zvucích této písně slzám ubránit.

Vousů naše vyzrozumění přečetl a byl omráčen. Mezi tím však vjíždě na dvůr k místnímu ohledání. Vítá nás celý bleď.

Byl to podivuhodný muž, darmo mluvit. Nechtěl se chopit čehokoli, vše se mu tak dařilo, radost se dívat. Očekování je na pohled marná věc, ale i tu věděl si rady.

Byl to podivuhodný muž, darmo mluvit. Nechtěl se chopit čehokoli, vše se mu tak dařilo, radost se dívat. Očekování je na pohled marná věc, ale i tu věděl si rady.

Koukej, toho, vhlýtl on tím nosem dítětko docela zuračel! — Hele, on je přece tak opit!"

Skuhrájl tak chvíli, pak ale začnou špytat: za půl hodinky pak kře, — všem dostane se jediného rozhodnutí: kdo dá rubl, at jde

domů, kdo však nedá — přijde o celou ruku.

A nemyslete, že takové věci nedošly k sluchu představených: docházely, pane, a hleděli jej polapit, ale na toho si nepřáli — vyváděl takové koucky představeným pod nosem, že jsme se za břicho popadali.

"Ta-ák! Mne podplácet! Co pak jsem přisahal křivě? Což pak jsem nepřítel sobě samotnému, po království Božím netoužím!"

"Pryč mi s očí, darebáku! Vyhodte ho a prokleptejte mu hodné pěstmi zadek, jen mu dejte na chrám páne!"

Měškanka vyhodila — příštího dne pak, jako by nic, byl na úřadě odveden. Imperiálky však s

podlahy zvedli! To jsme se tenkrát nasmláli!"

Oženil se právě tak, t. j. nejpodivnějším způsobem. Tehán mu slíbil pět tisíc — konec konců však nedává nic a basta! A ne že by neměl peněz, ale tak, že byl šklomofil, bylo mu líto, rozloučiti se s nimi.

"Myslíš si," povídá, "že jsem opravdu se zbláznil, ale to není pravda, to vše byl vtipný konsekv. Dej sem peníze, nebo rozluč se s životem! Mne jen zavrou, poněvadž nemám dobrý rozum — na to mám svědky, ty však budeš v hrobecu odpočívat..."

"Toť ovšem, jaké tu řeči; tehán mu sice vypadal a snad i jeho ete se dotkl; ale peníze mu přece dal. Příštího dne Ivan Petrovič jako by se nebylo nic stalo! A dlouho se s tím tajil, až potom při punči celou historii vypravoval, jak se stáhla.

Však ozvaly se tu stížnosti a nářky různé, jak tomu bývá, a to hlavně na jakéhosi přisedlího. Osobnost ona byla dohromady, ale rozrušila se. "Sem s ní, s tím přisedlího," povídá.

On však byl na štěstí tou dobou v újezdě při místním ohledání, zrovna s Ivanem Petrovičem. Nu a dali jsme mu zprávu, že zítra přijede k němu jeho osvěceno, teď aby se měl na pozoru, poněvadž tak, a že takové řeči jeho osvěceno věde. Náš přisedlího se polekal, tak se zděšil, že mu bylo až nanie od žaludku.

Dr. J. F. Scheffcik, OČNÍM, UŠNÍM, NOSNÍM A HRDELNÍM NEDUHŮM.

Dr. F. A. Sedláček, OMAHA, NEB. ÚŘADOVNA: 1370 So. 13th Street.

C. H. Kubát, právník a veřejný notář. V oboru svém zkušený. Spolehlivý zástupce u všech soudů.

J. P. GUTH, ARCHITEKT. Úřadovna: 516 Paxton Bld. Telefon Red 1937.

"Severova žaludeční hořká navrátila mi chuť k jídlu a znamenitě zlepšila všem zdraví," psal nám p. Fr. Teropaš, Fort Smith, Ark. "Doporučuji ji moje trpícím žaludečními obtížemi."

BUDE VÁM CHUTNATI

Severovy Žaludeční hořké. Posiluje mdlý žaludek. Dá dobrou chuť k jídlu. Napraví zažívání. Zabráni zácpě. Vrací ztracenou sílu lidem po nemoci. Cena láhve \$1.00.

Jste nervosní? Než bude pozdě! Severův Nervoton. Severův Siltel ledvin a jater. Požadujte Severovy Léky v lékárnách a v obchozech s léky. Neberte léků jiných. O radu jak se léčiti pište našemu lékařskému oddělení.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA